727/05

Den 15. juni 2005 blev i sag nr. 61.505:

xxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets fastsættelse af méngrad.

Det fremgår af sagen, at klageren var udsat for et ulykkestilfælde den 22/1 2002 i et motionscenter, hvor hun trænede hver anden dag, bl.a. med henblik på skiferie, der skulle finde sted en uges tid senere.

Selskabet har fastsat méngraden til mindre end 5% med henvisning til, at klageren i forvejen havde slidgigt i venstre knæ.

Klageren oplevede ikke inden ulykken nogen restriktioner i sin daglige livsførelse, men har i sin klageskrivelse af 9/5 2003 opremset sine gener således:

"Nu mere end 1 år efter ulykken lever jeg i et sandt smertehelvede på grund af smerter i knæet. Jeg må dagligt tage smertestillende medicin samt tage sovemedicin for at få bare lidt nattesøvn, så jeg kan klare mit arbejde og min dagligdag.

Efter ulykken kan jeg nu ikke mere:

- gå ture uden af få smerter og det er ikke engang små ture
- tage charterferie, da jeg ikke kan holde ud at sidde ned ret længe ad gangen

• tage på skiferie
• løbe, løbe på rulleskøjter som begge dele var min helt store fritidsinteresse
• gå på trapper, hvilket et temmelig kompliceret, da jeg på min arbejdsplads arbejder på 3. sal og der er kun få elevatorer i mit firma, der ikke er i nærheden af, hvor min fysiske arbejdsplads er.
• gå i sko med bare den mindste hæl, hvilket ikke er særligt rart for mig, da jeg sidder i en stilling som direktionssekretær for en koncerndirektør i et stort firma, hvor jeg ikke kan tillade mig at gå i kondisko, hvilket er det fodtøj jeg bedst kan holde ud at gå i, da der er affjedring i.
• og ikke mindst - jeg kan ikke selvom det kunne være godt for mit knæ holde ud at cykle uden at få så mange smerter, at jeg bagefter skal tage flere smertestillende piller
• derudover er storbys ferier nu også et afsluttet kapitel, da jeg ifølge E.L., G. Speciallægeklinik ikke er godt for mig at gå for meget."

Selskabet fastholdt i skrivelser af 27/6 2003 og 16/1 2004 sin afgørelse.

Ankenævnets sekretariat fremsendte herefter den 17/3 2004 sagen til Arbejdsskadestyrelsen, der afgav en udtalelse om méngraden den 1/12 2004.

I Arbejdsskadestyrelsens udtalelse hedder det bl.a.:

"Vi vurderer den medicinske invaliditet/det varige mén til mindre end 5 procent.

…

Begrundelse.

Den medicinske invaliditet:

Vi har vurderet det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkter.

Efter tabellens punkt D.2.7.18 vurderes velfungerende kunstigt knæled til 10 procent.

Efter tabellens punkt D.2.8.2 vurderes brud på skaftet af lårben, helet med smerter og let fejlstilling, fejlrotation eller forkortning, til 5 procent.

Efter tabellens punkt D.2.8.3 vurderes brud på skaftet af lårben, helet med smerter og middelsvær fejlstilling, fejlrotation eller forkortning, til 8 procent.

Vi har lagt vægt på, at der har været god effekt af operationen den 27. november 2003, med indsættelse af kunstigt knæ på venstre side. Der er ikke længere daglige smerter og J.H. [klageren] kan nu både køre bil og cykle. Hun har dog vanskeligheder ved at sidde ned længere tid ad gangen og gangdistancen er nedsat til et par kilometer. Der er ingen hævelse, aflåsningstilfælde eller instabilitet.

Det er vores vurdering, at J.H. har et velfungerende kunstigt knæled på venstre side hvilket, sammenholdt med punkt D.2.7.18, svarer til en samlet méngrad på 10 procent.

Vi vurderer endvidere, at der var forudbestående slidgigt i knæet, med natlige gener og moderate hvilegener, hvilket vi i sammenligning med punkterne D.2.8.2-3, vurderer til 5-8 procent.

Det er på denne baggrund vores vurdering, at følgerne efter aktuelle skade svarer til skønsmæssigt mindre end 5 procent."

Klageren meddelte herefter i skrivelse af 7/12 2004 til nævnet bl.a.:

"• Jeg er utrolig forbavset over, at Arbejdsskadestyrelsens vurderer, at jeg har et velfungerende kunstigt knæled og jeg er helt uenig i denne vurdering. Jeg kan ikke mere løbe, stå på ski, kan ikke holde ud at sidde et par timer i en biograf og tager stadig smertestillende medicin (Dolol) for at tage nattens smerter i knæet. Kan ikke side på hug ej heller på knæ. Mit firma har måttet give mig et hæve/sænke-bord, da jeg ikke kan holde ud at side ned længere tid ad gangen

• Ved speciallægeundersøgelsen hos speciallæge B.D. den 16. juni 2004 oplyste B.D. mig, at min méngrad af ham blev vurderet til 12- 15% og at praksis er, at der kan fratrækkes 2-4% for en eksisterende slidgigt. Altså en lægelig vurdering fra Arbejdsskadestyrelsens egen speciallæge, der ligger tæt på min egen vurdering, men langt fra Arbejdsskadestyrelsens vurdering.

• At den samlede méngrad så nu vurderes til under 5% kommer som en stor overraskelse for mig og samtidig også en kæmpe frustration over, at Arbejdsskadestyrelsen ikke lytter til speciallægernes udtalelser, men hæfter sig mere ved, at jeg engang havde ondt i låret og gik til lægen, fordi jeg troede, at min gamle lårbensbetændelse var opstået igen, hvilket heldigvis ikke var tilfældet, da smerterne forsvandt igen - helt af sig selv. Dette lægebesøg lægger Arbejdsskadestyrelsen desværre til grund for méngradsudtalelsen, selvom dette ikke havde noget på sig. Jeg havde forventet og håbet på, at Arbejdsskadestyrelsen beskyttede mig som borger mod et forsikringsselskab, der (som vanligt) gør alt for ikke at udbetale erstatning.

Jeg kan derfor ikke acceptere, at sagen henlægges og anmoder ankenævnet om ikke at følge Arbejdsskadestyrelsens lægelige vurdering af min méngrad til under 5%, men lægger mere vægt på udtalelserne fra speciallæge B.D. og speciallæge E.L."

I den nævnte speciallægeerklæring af 16/6 2004 fra speciallæge i ortopædisk kirurgi B.D. hedder det bl.a.:

"**Resume:**

En nu 53-årig kvinde pådrog sig den 22.01.02 traume mod venstre knæ, som hun fik ind under et løbebånd. Havde på skadestidspunktet kendt anamnese med tidligere meniskoperation og fjernelse af mus i begge knæ, men havde de sidste 10 år op til uheldet været særdeles aktiv uden knægener.

Efter uheldet tiltagende smerter og hævelse af knæet. Artroskopi i februar 2002 viste tegn til slidgigt i venstre knæ med nedslidning af brusken flere steder strækkende sig ned til knogle. På trods af shaving i knæet fortsatte gener, hvorfor der den 27.11.03 blev foretaget venstresidig TKA med god effekt. Skadelidtes nuværende gener består i, at hun har svært ved at sidde ned i længere tid ad gangen og også sværere ved længere tids gang. Har dog ingen gener ved almindelige dagligdags aktiviteter og har ingen sygemeldinger. Har dog måtte opgive tidligere tiders høje aktivitetsniveau med blandt andet løb og skisport. Ved den objektive undersøgelse findes velfungerende kunstigt knæled på venstre side og normale forhold på højre side.

Konklusion:

Det vurderes, at der er en årsagsmæssig sammenhæng mellem de opståede gener og uheldet den 22.01.02. Skadelidte har haft en i forvejen bestående lidelse, der i en vis grad har haft betydning for forløbet - dog bør der lægges vægt på, at hun i de sidste 10 år op til skaden ikke havde haft problemer med sine knæ, og ikke siden uheldet har haft problemer med det modsidige højre knæ. Det vurderes således, at generne i venstre knæ. i væsentligt omfang, er en følge af uheldet den 22.01.02."

Sekretariatet forelagde herefter sagen på ny for Arbejdsskadestyrelsen. I skrivelse af 8/4 2005 fastholdt styrelsen sin udtalelse efter at have forelagt sagen for sin kirurgiske overlæge. I udtalelsen hedder det bl.a.:

"Vi fastholder endvidere vores begrundelse i udtalelsen:

Det er vores vurdering, at J.H. har et velfungerende kunstigt knæled på venstre side hvilket, sammenholdt med punkt D.2.7.18, svarer til en samlet méngrad på 10 procent.

Vi vurderer endvidere, at der var forudbestående slidgigt i knæet, med natlige gener og moderate hvilegener, hvilket vi i sammenligning med punkterne D.2.8.2.-3, vurderer til 5-8 procent.

Det er på denne baggrund vores vurdering, at følgerne efter aktuelle skade svarer til skønsmæssigt mindre end 5 procent."

Nævnet udtaler:

Sagen har to gange været forelagt Arbejdsskadestyrelsen, og nævnet har intet grundlag for at tilsidesætte udtalelserne herfra.

Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at betale yderligere erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jacques Hermann

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson